

Sententia nocet successoribus, quando fuit lata principaliter, & non incidenter, & res fuit exacte discussa, & absque dolo, aut negligenter. p.16.col.2.

Sententia declaratoria requiritur ad hoc ut aliquis privetur à Commenda, aut ab aliis bonis, licet pena imponatur ipso facto, aut ipso jure. p.121.n.192.

Maioratus possessor an possit renunciare sententiae in eus favorem latæ. pag. 78.n.151. & pag.79.

Et quid, si non opponat exceptionem rei judicata & contra sententiam, & passus sit agi de re judicata. ibid.

In qualitate bonorum maioratus sententia producit rem judicat am, & non potest amplius agi de materia, licet sententia sit arbitraria. pag.223. & 224.

Sententia lata inter alios non nocet tertio non citato pag.429.col.1.

Maioratus vinculum si est factum per judicem Residuorum, & bona ad illud sunt applicata per sententiam, & approbatum sit à successore absente, non potest contradicere ab emperatore bonorum afferendo esse sua, nec à futuro hærede, sed bona manent vinculata, & pertinent successori cum fructibus, & petere rationes emptionum ad erectionem maioratus ei competit actio contra hæredes ultimi possessoris, & quando habeat locum, vel non. pag. 256.num. 238. & 239. & pag. 257. & seqq.

Maioratus possessor non potest renunciare lite, nec appellationem interpositam à sententia, in qua controvertitur, an bona sint libera, vel maioratus, & si renunciat, debet proseguiri item, & dum non fuerit decisa, non admittitur nova lis. p.272. & 273.

Circa erectionem maioratus sententia lata, an possit retractari ex instrumentis de novo repertis. p.273. & 274.n.311.

Maioratus bona si fuerint alienata, competit successori vinculi actio reivindicationis pro eius consequendis, & maxime si acquisivit possessionem post item contestatam super illius, contra eum exequitur sententia, & ante neatur successor restituere pretium, & interesse illius, & melioramenta, & an compensentur cum fructibus. pag.463.num.331. & 332. & pag.464. pag.155. pag.473. pag.535. n.660.

Maioratus institutus dicitur, & probatur ex sententia. p.465.n.338.

In causa maioratus, an retractetur sententia per instrumenta de novo reperta, & quomodo, & quando. pag. 591.num. 44. & pag. 594. in princip.

Sententia lata in causa maioratus, & pro va-

liditate institutionis, & vinculi omnibus nocet et iam non citatis. pag.603. num.111. & quare pag.609. num.133.

Servus.

In servis an possit erigi maioratus. pag.173 ubi etiam, an, & quando daret prohibitiō alienationis servi, & quomodo conservari debet, & an extendatur de casu ad casum.

Sepultura.

In sepultura quando censeatur erectus maioratus. pag. 179. ubi etiam quando possit, & sepeliri debeat in sepultura propria, & aliena. & pag.178.

Maioratus an dicatur institutus ex verbis: Trato de fundar, e pertendo fundar hummorgado, e humi Convento de tal Ordem, em cuja Capella mayor me enterrem, ficando Padroeiro della, e por minha morte os sucessores do dito morgado, para que já tenho comprado o chão. pag 283. n.367. & seqq. ubi etiam de sepultura & elezione, & an verbis necessariis subsequentibus, & antecedentibus, & ex necessaria consequentia prolatis, & enunciativis, & quando probent, vel non institutum esse maioratum, & p 283.284. & 285.

Executio an possit fieri in capella maior, & jure sepulturae, & patronatus constituto, ad maioratum, & quando, & quomodo patronatus transeat, vel non, & ad quem judicem pertineat cognitio, & quando licita sit talis venditio, & detur simonia in tali venditione. pag. 296. 297. 298. 299. 300. & 301.

Sequestrum.

Maioratus possessor si patiatur sequestrum, & non contradicat, amittit possessionem, & an pendente lite super illius validitate teneatur præstare alimenta consobrino naturali. pag. 271.n.302. & p.272.

Sexus.

Ad maioratus successionem quatuor qualitates attendi debent, primò linea, postea gradus, tunc sexus, ultimo ætas, ita ut dum quisquis sit in meliori linea, non attendatur gradus, in proximiore gradu non attendatur sexus, in posteriori sexu non attendatur ætas, & quomodo procedat. pag.37.n.94. & 95. ubi explicatur & quomodo procedat resolutur, & pag.41.n.119. & 120. & p.160.

Quid si institutor aliud disponuerit. ibid.n.96.

Societas.

Societas quomodo probetur, & socius tenetur tam ad lucra, quam ad damna, & expensas. p.262.n.254. & 255.

Solemnitates.

Solemnitates quando presumantur ex transcurso temporis. pag.75.n.128. & seqq.

An

An contra reivindicationem actio intentata pro recuperandis bonis maioratus possit opponi à Reo de excessu adjudicationis ad maioratum, vel de subrogatione, aut facultate Regia, & quando, & quomodo, & an cum excessu valeat pag. 536. n. 671. 672. & pag. 637. Ubi etiam de solemnitatibus requisitis, & quando competit actio, vel non contra possessorem rei, quæ dicitur maioratus, & pag. 538. & 539.

Solvore.

Maioratus possessor quando teneatur solvere debita antecessoris realia, & decursos census, quæ originem trahunt ab institutore. p. 574. n. 834. & seqq.

Spurius.

Fili naturales, & spuri non dicuntur defamilia, & insuccessibiles sunt, tam ab intestato, quam ex testamento. p. 32. n. 72.

Subhastatio.

Subhastatio facta pro eo, quod postea non deberi constat, est nulla. p. 274. n. 312.

Maioratus bona si sint subhastata, aut vendita ut libera, & emptor proponit actionem evictionis propter vinculum inventum, quomodo procedendum sit, & quis teneatur, vel non. pag. 575. n. 844. & seqq. & quid data scientia onerum, & quando competit evictionis actio, & dentur ad pretium, damna, & interesse, & an venditio rescindatur, & pag. 577.

Subreptitia.

Et quid si locavit, & dedit in emphyteusim cum facultate Regia, & propter hoc accepit pecuniam. pag. 492. & 493. & quando facultas sit, vel non subreptitia, & pag. 494. Ubi etiam quid data lassione, & quando dicatur probata, & pag. 495. & pag. 502. n. 506. & seqq.

Subrogatio.

Ex maioratus pecuniares empta efficitur maioratus cum omnibus qualitatibus, & quid quando subrogantur bona, & quando subrogatio probet bona esse maioratus, & quando subrogatio valet in utilitatem maioratus. & ex consensu successorum, & competit actio, vel non, & de effectu subrogationis bonorum. pag. 533. n. 648. & 649.

An contra reivindicationem actio intentata pro recuperandis bonis maioratus possit opponi à Reo de excessu adjudicationis ad maioratum, vel de subrogatione, aut facultate Regia, & quando, & quomodo, & an cum excessu valeat. pag. 536. num. 671. 672. & pag. 637. Ubi etiam de solemnitatibus requisitis, & quando competit actio, vel non contra possessorem rei, quæ dicitur maioratus, & pag. 538. & 539.

Subrogatio unius rei loco alterius maioratus inter alios effectus, unus est, ut qualitas, quæ ei inest, in rem subrogatam transeat. pag. 538. n. 683.

An competit actio contra possessorem bonorum maioratus, in quibus fuit concessa subrogatio, antequam ad effectum producatur, effecta tamen consignatione, & contra quem competit, & an extincta sit, & resoluta, & quomodo, & quando. pag. 549. n. 728. 729. & pag. 550. & 551. Ubi de effectu consignationis, & contractus, qui accepit legem à conventione contrahentium, & quando detur recursus contra consignantem. & pag. 552. Ubi etiam quid in evictione.

Actio quando competit contra possessorem maioratus subrogantem in præjudicium Ecclesiæ, aut Monasterii, ubi missæ dicuntur, ut ei reficiatur, licet subrogatio sit facta cum facultate Regia. pag. 571. n. 822. & 823.

Subscriptio.

Si maioratus revocatio facta proponatur per chyrographum ab institutore subscriptum, & ille neget subscriptionem, non admittitur revocationis allegatio. pag. 604. num. 119. & seqq.

Substitutio.

Maioratus an dicatur institutus ex verbis: Deixo a terça a quatro filhas, & por morte de humas ás outras, & por morte da ultima ficará em morgado. Affirmativa est resolutio, quia est provisio per fidei commissum, & post substitutiones manet in ultima electus, & est provisio per fidei commissum. pag. 232. num. 153.

Maioratus factus in uno casu, non extenditur ad alium, & electus sub tali conditione, sub contraria censemur ademptus, & manent bona libera. pag. 306. num. 472. & seqq. Ubi multa de maioratu conditionali non verificata conditione, sed contraria, & de substitutionibus conditionalibus. & pag. 307. & 308.

Maioratus factus, & electus in certa persona, & de certis bonis, & aliis cæteris relictis alicui, qui fuit institutus heres universalis, si vivente testatore è vita decesserit, an caducet, vel sustineri debeat, & bona relicta heredi accrescant maioratu, cui annexata fuere, & quando institutio caducet, vel non mortuo herede ante testatorem, & in hoc casu detur accrescendi jus. pag. 522. n. 549. & seqq. & pag. 323. Ubi etiam quando habeat locum transmissio, & substitutio, & de aliis substitutionibus, & quando caducent, vel non. & pag. 324. 325. & pag. 326.

In maioratu, an habeat locum consilium 21. Olradi, & quando conditio, sine liberis, posita prima

Aaaaa

primo vocato, censeatur repetita in cæteris substitutis, & ex quibus conjecturis, & in tali conditione posita gravata, ut restituat fideicommissum cum dicta conditione, si sine liberis decesserit, sufficiat, quod nesciantur, & si post mortem patris moriantur, ut substitutum excludant à fideicommisso, aut maioratu erecto hac conditione, & quæ conjecturæ ad hoc sufficient. pag. 326. num. 570. & seqq. & p. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. & 336. Ubi etiam de repetitione, & de omnibus substitutionibus, & conditione negativa, si liberes non habuerit, & an sit idem cum affirmativa.

Maioratus, si fuerit factus, & erestus, eocasu, quo vocati è vita decederent absque statu conjugali, vel Religionis, si matrimonium contraherent, aut in Religione obirent, substitutio, aut maioratus, aut fideicommissum cessat, & non habet locum erectione maioratus. pag. 336. n. 637. & seqq. & pag. 337.

Successor. Successio.

Per successorem maioratus non potest agi de jure defuturo. pag. 115.

Si in institutione maioratus non apparet testamentum relatum, ad quod fuerunt relate vocationes, successio non est regulanda per vocationes testamenti posterioris, ex quo non potest maioratus haberi profacto in præjudicium dotatæ, sed tantummodo constituenta est Capella absque vinculo, & in bonis illius succedere debet nominatus à dotata decedente absque liberis ipsius matrimonii, cuius contemplatione dos constituta fuit per viam maioratus cum relatione ad testamentum factum, de quo non constat, & non ad testamentum faciendum exhibitum, ex quo non potest haberi maioratus profacto, sed solum erienda est Capella in forma illius facta in dote, & ex bonis solum deducenda legata pia, & cætera bona manent libera, ad hoc ut dotata de illis disponat, ut indivisa conserventur. p. 199. n. 21. & seqq.

In maioratus successione, an substitutio deficiat, si filius non vivat tempore mortis gravati. p. 219. 220. 221. 222. & 240.

Maioratus institutoris voluntas circa vinculum adeo observari debet, ut non possit mutari, aut revocari à successore, sed secundum eam debet onera relitta sustinere. pag. 233. num. 160. & 161. & pag. 235. 236.

Maioratus vinculum si est factum per judicem Residuorum, & bona ad illud sunt applicata per sententiam, & approbatum sit à successore absente, non potest contradici ab emi-

ptore honorum afferendo esse sua, nec à futuro hærede, sed bona manent vinculata, & pertinent successori cum fructibus, & petere rationes emptorum ad erectionem maioratus, ei competit actio contra hæredes ultimi possessoris, & quando habeat locum, vel non. pag. 256. n. 238. & 239. & pag. 257. & seqq.

Et si testamentum sit productum in judicio Residuorum, donec decidatur nullitas, & habilitatio in judicio ordinario, non admittitur successor, ut pars, sed tantummodo ut quilibet de populo, & pars ad petendam erectionem maioratus est Promotor, vel Procurator Capellarum. pag. 273. num. 307.

Succedendi in maioratu consuetudo per binum actum introducitur. pag. 315. n. 520.

In maioratus successione exemplum institutionis, aut exemplum exempli, an probet, vel non & de requisitis ad hoc necessariis. pag. 350. n. 6. & seqq. & p. 351. 352 col. 2. 353. 355. pag. 360. 362. n. 19. & seqq. Ubi explicatur, & pag. 363.

Ad maioratus successionem qualitas requisita est proximitas tempore mortis ultimi possessoris, & dilationis, quia successio non potest esse in pendentia, & recta via transit in successorem. pag. 360.

In maioratu, vocatione in plurali intelligitur ordine successivo. p. 393. n. 78.

In maioratus successione de jure defuturo agi an possit. pag. 439. col. 2. & pag. 440. num. 205.

Maioratus bona, si fuerint alienata, competit successori vinculi actio reivindicationis pro eis consequendis, & maxime si acquisivit possessionem post litem contestatam super illis, contra eum exequitur sententia, & an teneatur successor restituere pretium, & interesse illius, & melioramenta & an compensentur cum fructibus. pag. 463. num. 331. & 332. & p. 464. p. 155 pag. 473. pag. 535. num. 660.

Maioratus contraventio, quando noceat hæribus, aut successori suo, vel non. pag. 508. num. 540. & seqq. Et quid si inveniatur verba: Será privado do dito morgado, elle, & seus sucessores, & ibi: Deixar, & empregar ametade das terças. & pag. 509. & 510.

Ad maioratum actio pertinens debet proponi à successore, ubi primum scientiam habuerit de alienatione, & si non proponat eam, proximior debet de illa agi, & eo renuente sequens in gradu, non obstante allegatione præscriptionis, & revocationis pag. 517. n. 584. & 585. & pag. 513.

Maioratus bona si adjudicentur in partitionibus, non habet locum executio partitionis contra successorem, nec contra eum competit reivindicatio p. 542. n. 698. & 699.

Ad petendam annexationem tertiae, an possit admitti successor maioratus in judicio partitionum, vel tantum debeat agere ordinariè, maxime si pendat lis super maioratus successione, & duo maioratus habeant clausulam annexandi. pag. 542. num. 669. vers. et.

Maioratus si fuerit erectus irrevocabiliter, non potest ab institutore, neque à successore revocari, nec etiam in minimo alterari, aut mutari regulariter. pag. 582. n. 6. & p. 593. n. 52. Vide pag. 596 & 599. 602. & p. 615. & pag. 622. n. 195. & pag. 630. & pag. 640. num. 309. & 310.

Superfluitas. Superfluous.

Superflua verba non debent admitti in dispositione. pag. 123. num. 207. & pag. 134. num. 273. & 274.

Supplicatio.

Maioratus an probetur ex confessione maioratus facta Principi in supplicatione, & dicens, quod bona sunt maioratus, & an talis confessio præjudicet, vel non, & quando, & quibus. pag. 410. num. 175. & pag. 411. & an ex illa dicatur probata recognitio, ut præjudicet successoribus, & ibi multa de confessione, & recognitione. & p. 412.

Surdus.

Surdus, aut mutus, an possint maioratum instituere. pag. 48. n. 7.

T

Tacita. Tacere.

A D revocationem, seu declarationem maioratus sustinendam, an sufficiat scientia tacita inducta ex temporis transitu, & cursu, & eosdem effectus producat quam acceptatio expressa declarationis, aut revocationis. pag. 623. num. 208. 209. & 210. & pag. 624. Ubi etiam de illo qui tacet, an videatur consentire, & præstare consensum.

Tertia.

De tertia potest pater, aut mater maioratum instituere, & non potest impugnari. pag. 185. n. 443. p. 190. n. 485. & pag. 232. & seqq. & pag. 241.

Factus, & erectus maioratus ex dispositione expressa, potest institutor eligere bona, ad hoc ut vincula maneant, & si habeat filios, potest assignare bona ad legitimam vincu-

landam, aut ad tertiam in maioratus creationem, & secundum hanc voluntatem debent fieri partitiones, & divisiones, & solutionem dare ad maioratum. pag. 232. num. 154. & seqq.

Maioratus manent bona aggregata ex divisione, & partitione, & assignatione testatoris, & vinculum erectum est, & si adjudicentur alia diversa vinculo, nihil valet, & potest successor tertiae, aut bonorum assignatorum petere titulo maioratus declarata, & assignata, & si filius non fecerit inventarium, licet bona assignata excedant tertiam, & habita fuerint sicut bona maioratus, & ut talia scripta, observari debet vinculum, & in omnibus dicitur erectum. p. 232. n. 155. & 156 pag. 233. pag. 237. & p. 241.

Maioratus eodem modo, quo potest institui cum destinatione, & assignatione certorum bonorum, ita etiam potest institui in bonis incertis, videlicet de illis rebus ad tertiam pertinentibus, & postea liquidatis bonis ad eam spectantibus, manent vinculata. pag. 240. num. 177. & quare. num. 178. & 179.

Si maioratus institutor assignet tertiam, & petat mulieri, ut etiam suam tertiam vinculo sublicitat, si illa non vinculat propter lucrum fructuum, in eorum valorem inducitur vinculum, & fidei commissum in favorem successoris maioratus, qui tenet actionem ad bona equivalentia recuperanda ex bonis uxoris, aut alicujus, qui acceptavit tertiam, & suam non annexavit. p. 24. n. 8. & pag. 243. & seqq.

Si aliquis fecit maioratum per contractum inter vivos de omnibus bonis suis, & postea contraxit matrimonium, ex quo filii nati sint, licet bona sint nominata, & habitas sicut bona maioratus, tantummodo manet institutus in tertia, & non potest successor talia bona reivendicare, nec divisionem, aut partitionem de dictis bonis facere. p. 244. n. 191.

Si filios non habeat institutor, servanda est ejus voluntas, & si eos habeat in tertia assignata, in quibus manet erectus maioratus, nisi sint aliena, aut dotata, & Iudex Residuorum non potest in hac materia procedere. p. 245. n. 192. & p. 246. & pag. 459.

De tertiæ annexatione, & quando pro illa competat actio, vel non. Vide verbo maioratus, & pag. 474. 475. 476. 477. 478. 479. & 480.

Maioratus conjectura resultat, quando institutor possit gravamen annexandi tertiam, ut bona habeant augmentum. pag. 427. col. 2. & 428.

*Maioratus sustinetur ex clausula codicillari
Aaaaa ij in*

in tertia non obstante preteritione filii naturalis institutricis. pag. 441. n. 215. & 220. & pag. 440. num. 204. & pag. 442. in principio. quod ad maioratum, aut fideicommissum petendum competit actio.

Si ad maioratum tertia non inveniatur adjudicata, potius legitimae obvenire presumitur, quae non potest regulariter gravamen vinculi admittere. pag. 478. num. 403. & 404. & de ratione. pag. 479. num. 411. & pag. 480.

Quando bona relicta ad maioratum ex tertia dicantur excedere, vel non tertiam, ita ut in bonis non sustineatur vinculum. pag. 538. col. 2.

Ad petendam annexationem tertiae, an possit admitti successor maioratus in judicio partitionum, vel tantum debeat agere ordinariè, maxime si pendat lis super maioratus successionem, & duo maioratus habeant clausulam annexandi. pag. 542. numer. 669. verj. et.

Tertius.

Tertius non auditus potest impedire executionem sententiae. p. 292. n. 408.

Nisi transferatur res in tertium post litem motam. p. 292. n. 408. & seqq.

Reivindicare desiderans agrum maioratus, quem dicit esse illius, quando est possessus à tertio, debet principaliter probare, institutorem fuisse dominum, & habere dominium illius rei, de qua agitur. pag. 444. num. 231. 232. 233. & 234.

In maioratus successione, quando admittatur jus tertii exclusivum juris agentis, vel non, allegatum à Reo, late exornatur. pag. 483. num. 424. & seqq. & agitur de exceptione juris tertii, & alius te præcedit, & tua non interest. & pag. 485. Ubi etiam, an requiratur consensus tertii. & p. 523. n. 601.

Testamentum.

Testamentum si est nullum, institutio maioratus est invalida. pag. 17. n. 45. & seqq.

Testamentum etiam inter liberos est nullum, si non probetur manu ipsius testatoris esse subscriptum, aut scriptum, & quæ testes ad illud sustinendum requirantur. pag. 17. num. 47. & num. 48. & 49. explicatur

Testamentum non potest fieri de rebus donatis, aut dotatis. pag. 198. n. 18. & pag. 199.

Testamenti validitas, & substantia dependet ex distis testimoniis in testamento subscriptis. pag. 199. num. 30.

Ex testamento nullo ex defectu solemnitatis, & non voluntatis debentur legata pia. pag. 199. num. 20.

Maioratus factus irrevocabiliter si constitutus maioratum inscriptura dotali in ma-

trimonii favorem, dicat habere factas vocaciones in testamento facto, si tale testamentum non appareat, licet ostendatur aliud testamentum factum post dotem, non dicitur maioratus factus, nec habetur pro facto, nec regulari debet per vocaciones testamenti posteriores, quia de rebus donatis non potest facere testamentum, illius enim factio impeditur in rebus donatis. pag. 198. num. 17. & seqq.

In institutione maioratus si non appareat testamentum relatum, ad quod fuerunt relatae vocaciones, non est regulanda successio per vocaciones testamenti posterioris, ex quo non potest maioratus haberi pro facto in praedictum dotata sed tantummodo constituenta est Capella absque vinculo, & in bonis illius succedere debet nominatus à dotata decedente absque liberis ipsius matrimonii, cuius contemplatione dos constituta fuit per viam maioratus cum relatione ad testamentum factum, de quo non constat, & non ad testamentum faciendum exhibitum. ex quo non potest haberi maioratus pro facto, sed solum erigenda est Capella in forma illius facta in dote, & ex bonis solum deducenda legata pia, & cetera bona manent libera, ad hoc ut dotata de illis disponat, & indivisa conserventur. p. 199. n. 21. & seqq.

Et si testamentum sit productum in judicio Residuorum, donec decidatur nullitas, & habilitatio in judicio ordinario, non admittitur successor, ut pars, sed tantummodo, ut quilibet de populo, & pars ad petendam creationem maioratus est promotor, vel Procurator Capellarum p. 273. n. 307.

Maioratus instrumentum, aut testamentum non probat, nisi totum producatur. pag. 311. num. 497.

Licet dicatur in testamento, bona esse talis maioratus, non probat talis assertio, & relatio, nisi ostendatur institutio, quia non sufficit talis relatio, nec pro illa competit reivindicatio. p. 438. n. 197.

Si aliquis fecit donationem simpliciter inter vivos, & postea fecit testamentum, in quo de dictis bonis fecit maioratum vocans donarium, & ille capiat possessionem virute testamenti, aut faciat aliquem actum approbationis, tunc censentur bona donata esse de maioratu, & ex his actibus approbationis probatur. p. 438. n. 200.

Maioratus aut fit per contractum, aut per testamentum, & constituitur revocabiliter, aut irrevocabiliter, & quando dicatur erectus revocabiliter, aut irrevocabiliter, late traditur. p. 579. & seqq.

Maioratus revocabilis quando detur, & an possit

possit revocari per secundum testamentum, & an confirmetur morte. pag. 579. n. 2. & seqq. Et quid si factum fuerit in mari, & quibus requisitis, ut valeat.

Maioratus factus per testamentum ex illo probatur, & debet observari, si non revocatur, & vinculum etiam in eo declaratum, & solum ex verbis vinculi inducitur maioratus ad favorom consanguineorum, & non potest revocari a filio. pag. 585. ad fin. & 586. n. 29. & 30.

Si maioratus sit erectus per testamentum cum prohibitione alienationis, an possit declarari, aut revocari per codicillum, & de ejus effectu, & quae possint facere in codicillis, & de eorum dispositione. pag. 586. n. 31. 32. 33. & 34. Ubi quando dicatur factus codicillus, & an licet habeat nomen codicilli, possit dicitur testamentum, & quando primus codicillus revocetur per secundum, vel non. & pag. 587.

Testes.

Testes inimici, aut dishonestæ vitæ, aut villissimæ conditionis in re gravi, aut maioratus, non probant. p. 24. n. 31. Et quibus requisitis deponere debeant.

Maioratus potest erigi, aut constitui coram testibus, aut scriptura publica, aut privata. p. 230. n. 145.

Testes vicini magis probant. p. 450. n. 294. Testes interrogati sine citatione partis non probant. p. 499.

Maioratus revocatio quando habet locum, non potest probari per testes, nec potest succedere vocatus in secunda revocatione, nec emptor. pag. 601 & seqq.

Maioratus vinculum, & institutionis tenor non probatur nisi per scripturam, aut per testes, si amittatur. pag. 613. n. 163.

Titulus.

De eo qui possidebat terras Coronæ, de quibus fuit spoliatus, & postea se composuit cum Rege, utrum ex antiquo titulo, vel novo eas habere videatur, & an convalescat maioratus ex eis factus a patre, vel ab avo possessoris, vel tanquam ex novo titulo acquisitæ liberae maneat, & de duobus titulis, ex quibus possidere dicatur. pag. 288. n. 384. & 385.

Tractatio.

Ad hoc ut maioratus constituatur, & dicatur erectus, non sufficit dicere, volo instituere maioratum, aut habeo tractationem illum faciendi, & quomodo, & quando procedat. p. 196. n. 1.

Tractatus non sufficit, sed requiritur conclusio, ad hoc ut dicatur factus maioratus. p. 197. in princip. n. 1.

Traditio.

Si post erectionem maioratus traditio interveniat vera, aut facta per clausulam constituti, vel reservationis ususfructus, manet irrevocabilis, & non potest revocari, nec praetextu donationis facta ad patrimonium Clerici, qui manet exclusus, sed antequam traditio sit facta, potest mutare, & alterare vaccinationes, & quomodo, & quando. pag. 595. & seqq. n. 67. & seqq. optime pag. 596. n. 76. & seqq. & pag. 597. n. 84. & pag. 599. n. 93 94. & pag. 600. pag. 613.

Maioratus factus, & erectus ante traditionem potest revocari, & quomodo, & quando. pag. 628. n. 236.

Transactio.

De transactione facta super bonis maioratus, & an habeat locum, & penitentia in illa admittatur. p. 374.

Et transactio causa acquisita per heredem gravatum, aut possessorem maioratus, an si bi, vel hereditati, fideicomisso, vel maioratu acquisitæ dicatur, ita ut acquisita bona maioratus esse dicantur. pag. 438. num. 202. & num. 203. & pag. 439. & pag. 441. num. 223.

Transactio quando dicatur utilis, & solemnis, si facta fuerit super maioratu, & utrum gravatus de fideicomisso, aut maioratu restituendo possit super bonis maioratus, aut fideicomisso transfigere. pag. 440. n. 207. & seqq. & pag. 241. Ubi etiam quando ex illius titulo, aut antiquo dicatur possidere; & p. 442. n. 221. & 222.

Acquisita per heredem gravatum, aut possessorem maioratus ex causa transactio, an si bi, vel hereditati, fideicomisso, vel maioratu, acquisitæ dicatur, ita ut acquisita bona maioratus esse dicantur. pag. 438. num. 202. & n. 203. & pag. 439. & pag. 442. n. 223.

Actio competens successori maioratus non excluditur cum exceptione transactio, aut præscriptionis, & quando, & quomodo. pag. 528. n. 621. & 622. & p. 529.

Arbores positi, & plantati in bonis, & fundo maioratus, aut dato, & diviso per permutationem, de qua constat per confessionem in precibus factam, aut transactio, cui competit, & ad quem pertineat actio pro illo conseqnendis. pag. 569. num. 814. & 815. Ubi etiam quando transactio obstat, vel non in parte ad totum, quando in parte fuit judicatum contra illam, an idem judicandum sit in alia, & de damnificatione bonorum maioratus. & p. 570. & 571.

Maioratus erectus per transactio manet irrevocabilis, & non potest revocari a transgentibus, & secundum transactio regula

landa est successio pag. 587. & n. 40. & 41.
& pag. 588. 589. 590. & contra illum nihil
potest postea declarare, nec dividere bona
erigendo duos maioratus, sed tantum con-
servandus est unus juxta formam trans-
actionis, nec potest succedere Clericus pro-
ximior, quando institutor inquit eum non
vocare, quia ille vult esse Ecclesiasticus. &
pag. 592. & seqq.

Transitus.

Ad revocationem, seu declarationem maioratu-
sus sustinendam, an sufficiat scientia tacita
inducta ex temporis transitu, & cursu, &
eo dem effectus producat, quam acceptatio
expressa declarationis, aut revocationis. p.
623. n. 208. 209. & 210. & pag. 624. Ubi
etiam de illo qui taceat, an videatur conser-
tire, & praestare consensum.

Transmissio.

Transmissio hereditatis, aut juris quando ha-
beat locum, vel non. pag. 318.

Transversales.

Transversales consanguinei quando possint, vel
non succedere in maioratu, & an veniant
appellatione descendantium, vel generatio-
nis. pag. 23. & 24. & pag. 26. n. 41. & pag.
27. n. 49. & seqq. & pag. 30. & seqq. & p.
34. n. 82. & seqq. & pag. 41. n. 118. & seqq.
Maioratus factus per viam dotis ad aliquod
matrimonium, & ad illius descendentes, si
deficiant, & existant transversales, an re-
maneat bona libera, & dotata possit de illis
disponere, vel censeantur vocati transver-
sales, & ad illos extendatur, vel non, & quan-
do fuerit erectus ad certas personas, an illis
deficientibus extinguitur, vel ad transver-
sales pertineat, vel non, & quando pag. 202.
& 203 & seqq. Ubi etiam, an transversales
sint de linea recta, vel tantum descendentes,
& quando succedant, vel non, ad multa
usque ad pag. 216. Ubi multis concluditur,
& n. 217. & usque ad p. 226.

Maioratum qui facit, an censeatur apponere
clausulas consuetas ad illius successionem
necessarias, ad hoc ut conservetur in omni-
bus transversalibus, vel in aliquibus. Ibid.
& pag. 205. & 206. & pag. 216. & 217.
Ubi respondetur ad Molinae argumenta in
contrarium. & pag. 218. & 219. Ubi etiam
quando detur extensio de casu ad casum,
vel de persona ad personam ex verbis ma-
ioratus, & usque ad p. 226.

Ad maioratus erectionem renunciatio facta in-
tuitu Religionis, eo quod renuncians in Re-
ligione profiteri vult: tunc in omnem even-
tum renuncia se censemur, & fideicommissum,
aut maioratus censemur institutus, quavis
descendentes, ad quorum contemplationem

factus fuit maioratus, vivo patre deficiant,
& illis deficientibus succedit primo loco in-
stitutor, & renuncians potius, quam trans-
versalis. pag. 225. n. 123. & pag. 226. Ubi
etiam quod si deficiant, succedit Monasterium.

Si maioratus titulo sit facta à patre donatio,
vel melioratio contemplatione certi matri-
nij in favorem filij, vel descendientium suorum,
in eorum defectum substituti, & vocati
sint transversales consanguinei, si matrimoni-
um dissolvatur per mortem filij, nullis re-
lictis liberis, an cesse maioratus, vel possit
revocari respectu transversalium. pag. 226.
num. 125.

Nisi maioratus fuerit erectus, & institutus ad
matrimonium, vel ad certas personas limita-
tus, & institutor exprimeret alias condi-
tiones, aut conditiones reservavit, & non
apparet determinatio certa, tunc enim ma-
net maioratus erectus, & quomodo, & quan-
do, & an succedant transversales. p. 226. n.
126. & p. 227.

Maioratus erectus ex duabus causis, an si una
cesset, alia existat, sufficiat ad illum susti-
nendum. pag. 281. col. 2. ad fin. & pag. 282.
Ubi etiam, an duret in transversalibus, &
quid si interveniant clausulae reservationis,
usufructus, & constituti, & an sit revocabili-
lis, vel irrevocabilis erectio, & n. 358.

Transversales excludunt à successione maioratu-
sus filios naturales. p. 356. & p. 357.

In maioratus successione appellatio, & vocatio
heredum intelligitur de filiis, & descen-
dientibus, & non de extraneis, neque etiam
de transversalibus pag. 406. n. 150. & seqq.
& contr. n. 153. & seqq. & pag. 407. Quan-
do extendatur, vel non, & sit odiosa, & quan-
do talis prohibitio sit realis, aut personalis,
& pag. 409. ubi de verbis: Herdeiros, &
forçados. pag. 435.

Tutor.

Maioratus possessio, an possit capi à pupillo au-
thoritate tutoris, & quando. pag. 476. num.
195.

Actio pro consequendis bonis maioratus non po-
test intentari à Curatore, tute, aut admi-
nistratore minoris successoris maioratus,
quando est dissipator, aut habet litem cum
minore circa res maioratus, aut debita il-
lius. pag. 536. n. 664. & seqq.

Et ex tali causa potest removeri. Ibid. n. 667.
Ubi etiam quando suspectus dicatur, & pos-
sit removeri.

V

Verba. Verbum.

Verbum Fæmina, aut Masculus, quid comprehendat. pag. 21. n. 11. & seqq.

Verbum Familia, quid comprehendat. pag. 21. n. 16.

Verba de tal terra, quid. Ibid.

Verba heredes quid. pag. 22. n. 18.

Verba, succelfores, quid Ibid. n. 19.

Verba, linea directa quid. pag. 22. n. 20.

Verba, descendentes, quid pag. 22. n. 21. & p. 23. n. 19. & p. 26. n. 45.

Verba, filij, aut nepotes, quid. p. 22. n. 12.

Verba, generatio, quid. pag. 22. n. 23. & seqq. & pag. 27. 49. & seqq.

Verba, na geraçao, & familia do dotado. p. 24. num. 33.

Verba, & naõ tendo descendentes, virá ao parente mais chegado da familia, que elle nomear. pag. 25. in princip.

Verba, áquelles que forem limpos. p. 25. n. 15.

Verba, de ruim casta, a saber de gente de Naçaõ Hebrea. pag. 25. & p. 27. n. 45.

Verba, para elle, & meus descendentes, & seus sómente. pag. 25. n. 38.

Verba, solùm sómente. pag. 25. n. 39. pag. 30. num. 62.

Verba, em defeito dos sobreditos, succederá o parente mais chegado, que for da minha descendencia. pag. 25. n. 40.

Verba, & nam havendo filho legitimo, succe-
da o bastardo. p. 26. n. 41. & 42.

Verba, aut, ou. pag. 27. in princip.

Verba, pesoa da linha. pag. 28. col. 2.

Verba, descendencia por linha direita. pag. 32. num. 74.

Verba, a qual Capella andará sempre na geraçao dos Freyres, & Mellos. p. 36. n. 87. & seqq. & p. 37. & seqq. & ad alia p. 63.

Verba enunciativa in antiquis, & à Principe prolata, plenam faciunt probationem. p. 43. n. 125. pag. 286. n. 375.

Verba, conforme, juxta, sicut. pag. 59. n. 59. 60. & 61.

Verba, prout. pag. 62. p. 113. n. 154.

Verba geminata magis explicant voluntatem. pag. 63. col. 2.

Verba testamenti, verba explicantur per alia ejusdem. Ibid.

Verba, se haja de chamar Pedro p. 64.

Verba, naõ entre nelle fulano, nem teus filhos. pag. 70. n. 101.

Verba, minha. pag. 96. n. 70.

Verba, como pag. 114. n. 163.

Verba Capitulorū Pacis initae inter Regem Lu-

sitanorum, & Catholicum referuntur, & ex-
plicantur. p. 121. n. 194. & seqq.

Verba superflua non debent admitti in disposi-
tione. pag. 123. n. 207. & p. 134. n. 274.

Verba habent significationem sumptam à ma-
teria, circa quam facta fuit dispositio. p. 123.
n. 208.

Verba, todos. pag. 124. n. 108.

Verba, de livre nomeaçao, & em quem lhe
pareder. p. 132. n. 258. & seqq. p. 181. n. 436.

Verba, herdeiro in maioratu. pag. 157. n. 347.

Verba, para me manterem a dita Capella. pag.
157. n. 348.

Verba, em quanto o mundo durar. Ibid num.
350.

Verba secundum rei naturam accipienda sunt.
pag. 160. in princip.

Verba, deixará a seus filhos. pag. 160. ad fin.

Verba, naõ poslaõ vender a dita escrava. pag.
173. n. 392. & seqq. & p. 174. n. 397.

Verba, que naõ poslaõ vender. p. 174. n. 397.

Verba, deixo a administraçao desta Capella.
pag. 179. n. 427.

Verba, se faça tombô destes bens, para que
nunca seja apartado delles cousa nenhuma.
pag. 179. n. 427.

Verba, nomeará por sua morte filho, ou filha.
pag. 179. n. 427.

Verba, andará tudo junto. p. 180. n. 429.

Verba, linha direita, & linea recta, quid com-
prehendant p. 204. vers. eo maximè, & nn.
seqq.

Verba, se de meus filhos naõ ficarem herdei-
ro. pag. 214.

Verba, tudo o demais de meus bens livres, os
mando por minha alma. Ibid.

Verba, sem dentre ambos ficarem filhos. pvg.
219. n. 93. & 39.

Verba, falecendo. pag. 220. n. 98.

Verba, haverem. pag. 210. n. 99.

Verba, hey disposto. p. 230. n. 145. & seqq. & pag. 231.

Verbum, disponere comprehendit tam disposi-
tionem inter vivos, quam ultimæ voluntatis.
Ibid.

Verba enunciativa, quæ dicantur, & quando
faciant, vel non dispositionem, aut probatio-
nem. p. 230. n. 147. & seqq. & pag. 231.

Verbum, volo quid comprehendat, & an faciat
maioratum, aut dispositionem. pag. 231. n.
151. & seqq.

Verba, te for Freyra, & morrendo Freyra,
torne aos filhos de meu irmaõ. pag. 289. &
290.

Verbum maioratus quomodo intelligatur, & an
faciat dispositionem perpetuam, vel tempora-
lem. p. 217. 218. & 219.

An ex verbis: Outorgamos, prometemos, &
nos obrigamos de fazer, & outorgar por

Aaaaa iiiij con-

contrato publico a vós , & a vosso filho ratificaçāo , & approvaçāo do morgado , & doação , que vos temos feito , & outorgado ante tal Tabelliaõ: censeatur institutus maioratus . p. 228. 134. & seqq.

An ex verbis : Para que vós os hajais depois dos dias de vosas vidas , por nome , & titulo de morgado : *constituatur maioratus* . pag. 230. n. 144.

An ex verbis : Hey disposto de meus bens por via de morgado , porque quero que este ande junto com o vinculo , que eu tenho de meu pay : *Maioratus dicatur institutus* . pag. 230. n. 145. & seqq.

An ex verbis enunciatis , aut ex verbo volo maioratus dicatur institutus . p. 231.

An dicatur institutus maioratus ex verbis : Deixo a terça a quatro filhas , & por morte de hūas ás outras , & por morte da ultima ficará em morgado . *Affirmativa est resolutio , quia est provisio per fideicomissum , & post substitutiones manet in ultima erectus , & est provisio per fideicomissum* . p. 232. n. 153.

Ex verbis : Para que disponha dos ditos bens na forma que lhe tenho comunicado em segredo , & ha de ser com qualidade , & condiçāo , que ha de fazer morgado nas pessoas , que lhe tenho dito : *An inducatur maioratus* pag. 280.

Ex verbis : Que a sua vontade era deixar a sua quinta em morgado : *Dicatur maioratus institutus* , & *ex præparatione voluntatis non deducta ad effectum , non dicitur maioratus erectus* . p. 282. n. 361.

Ex verbis : Outorgo , quero , consinto , mando , & he minha vontade , que a minha quinta de tal parte a possa deixar , & mandar por via de morgado a qualquer filho , ou neto seu , com as limitações , condições , & vínculos , que elle quizer , & em qualquer morgado que fizer : *An dicatur maioratus erectus ad favorem filiorum , vel extraneorum* . p. 283. *Ubi etiam an inducatur ex verbis , possa deixar , & an sint liberæ voluntatis , vel necessitatis* , n. 364. & seqq. & *ex verbis :* Quero , consinto , mando , que possa deixar , & mandar .

Ex verbis : Trato de fundar , & pretendo fundar hum morgado , & hum Convento de tal Ordem , em cuja Capelia Mayor me enterrem , ficando Padroeiro della , & por minha morte os sucessores do dito morgado , para que já tenho comprado o chão . pag. 283. num. 367. & seqq. *Ubi etiam de sepulturæ electione , & an ex verbis necessarijs subsequentibus , & antecedentibus , & ex necessaria prolatis consequentia , & enuncia-*

tivis , & quando probent , vel non institutum esse maioratus , & p. 283. n. 284 & 285.

Ex verbis : Tenho taes bens de raiz em tal parte , & todos os ditos bens saõ morgado : *An maioratus dicatur erectus ; quando nihil amplius à testatore dictum fuit , an sufficiat talis relatio ad probandum maioratum institutum esse , & quando referens , aut relativum dicatur per se , ad hoc ut inducat dispositionem , vel non* . p. 286. 287. & 288.

Ex verbis : Mandamos , que por morte do derradeiro , a que ficar as ditas terças , ambas ficaráõ a Gaspar noslo neto , filho de nosla filha Ioanna Dias , para com ellas se ordenar , & ser Clerigo , & naõ o fendo , & tendo filhos , ficaráõ aos seus filhos , & morrendo sem filhos legítimos , ficaráõ as ditas terças á nosla neta Catherina , filha da dita nosla filha , & por sua morte hirá a outro noslo neto em vinculo de morgado , ou Capella : *Maioratus dicatur institutus* . p. 306. 307. & 308.

Ex verbis : E do que tobejar dos quinhentos cruzados , que em este meu testamento se contém , & depois de pagos meus legados , se compre huma pessa de raiz , ou hum foro , o qual se dará todos os annos , ou o que render a dita pessa a huma filha , que tenho Religiosa em o Convento de S. Bernardo , & isto só lho dará em sua vida , porque depois de sua morte , quero que tudo se meta em morgado : *An censeatur maioratus institutus* . pag. 321. ad fin. & 322.

Verba obscura institutionis maioratus , quando interpretanda sint . pag. 363. col. 2. & p. 364. *Si verba truncata sint , aut oratio imperfecta , an maioratus censeatur inductus , & quando verba possunt suppleri* . p. 381. n. 49.

Ex verbis : Faço morgado , & deixo estes bens por via de morgado : *dicitur maioratus institutus* . p. 381. n. 50. & 51. 386. col. 2. in fin.

Verbum maioratus quid comprehendat , & an ex illo censeatur maioratus institutus , & erectus . p. 381. n. 51. 386. col. 2. in fin.

Quando institutor inquit , faço terço , dicitur maioratus exectus ; & quare , & quomodo ad illius erectionem faciendam ex residuo solvenda sint debita contracta antea , & post matrimonium , & ex qua parte , & quomodo , & quando , ad hoc ut residuum vinculetur . p. 382. & p. 384. 385 & 386.

Ex verbis , vinculo meus bens maioratus idem est , quod vinculum , & an censeatur institutus maioratus . p. 383. pag. 384. 385. 386. pag. 391. n. 61. & 62. & p. 399.

Ex verbis , remaneat , perveniat , transeat , succedat , an inducatur erectio maioratus . pag. 386. col. 2.

Ex verbis: Faço Capella para sempre, faço Capella perpetua com vocaçao de filhos, e parentes: *An colligatur maioratus*. pag. 387. & pag. 464 n. 337.

Verbum maioratus, & verbum, Capella, an sit idem. Ibid. & pag. 387. num. 54. & pag. 390.

Ex verbis: Faço casa em Pedro para acrescentar sua casa, & perpetuar seu, & meu nome, & que venhaõ estes bens a quem sua casa ouver de herdat: *an inducatur maioratus*. pag. 390. n. 55.

Ex verbo, Cala, *an inducatur maioratus, & an sit idem quod maioratus, & quid significet, & an concessio Regis*, para a cala, *sit perpetua, & quid in nomine, & quid sit non men*. pag. 390.

Maioratus an inducatur, ex eo quod institutor reliquit bona sua filio, aut cognato ut in infinitum succederent, aut dicat verba: Depois da morte andará dahi por diante até o fim do mundo. pag. 391. num. 63.

Ex verbis: E assim vaõ succedendo, *an dicatur maioratus iusstitutus*. pag. 392. n. 66.

Et quid in verbis: Succedaõ perpetuamente. pag. 392. num. 67.

Et ex verbis: Ande perpetuamente na familia. Ibid.

Verba, herdeiro que Deos lhe der, *in maiora tu quid explicit, & an opponantur perpetuitati*, vide supra. & p. 393. n. 73.

Deducitur maioratus, quod bona vadant de uno in alterum, exemplificatur. pag. 394. num. 82. & *ex verbis*: E assim vaõ tucce dendo.

Maioratus an inducatur ex verbis: Com obri gaçao de cinco mislas pela minha alma, & de seu pay, com condiçao, que se naõ po deráõ vender, nem alhear, para que as di tas mislas se digaõ para sempre. pag. 397. & seqq. *Ubi ad multas questiones circa pro hibitionem alienationis, & quando ex tali clausula inducatur maioratus, & quomodo, & quando præceptum tale de non alienando sit nudum, vel non, & cum causa, vel sine illa, & an alienatio sit nulla precedente dicta prohibitione*, & pag. 402. & seqq. & pag. 403. & p. 429. & p. 436.

Maioratus an dicatur iusstitutus ex verbis: Deixo todos meus bens a Pedro, para que sejaõ seus, & de seus herdeiros, & succe sores, com condiçao, que a quinta de tal parte naõ possa ser vendida, nem alheada em qualquer maneira, porque eu lhe prohibo a venda della, assim a elle, como aos mais, que lhe succederem, & a venda, & alheação que se fizer, naõ valha, nem te nha effeito, porque com este gravame lha

deixo, & pelo mesmo caõ succeda o te guinte em grao, que possa ter direito á di ta quinta, para sempre já mais quero, que isto te guarde, cumpra, & tenha effeito. p. 402. n. 126. & seqq. & pag. 403.

Utrum autem maioratus inducatur ex prohibi tione nuda alienationis, quando inveniuntur verba perpetuitatem inducentia, & ger minata, & an hæc prohibitio intelligatur in casum alienationis tantum, vel etiam in casum mortis. p. 403. & supra 406. & 407.

Maioratus an dicatur iusstitutus ex verbis: Para que a hajaõ, & partaõ entre si igual mente, para com isto se poderem sustentar honradamente, com tal condiçao, que os bens, & propriedades, que deixo aos ditos meus filhos, & lhes pertencer a cada hum, naõ as possaõ vender, nem alhear, nem tro car, nem hypothecar, nem dispor delles em todo, nem em parte, a favor de pessoa algu ma por nenhuma via que seja, em todos os dias das vidas dos ditos meus filhos, salvo entre elles mesmos, & huns aos outros, como elles mesmos quizerem, o poderão fa zer, & naõ a outra alguma pessoa, & se o contrario fizerem, a tal venda, & alheação seja nenhuma, & os ditos bens hajaõ, & passem aos outros filhos, & por sua morte aos filhos, & descendentes dos que obedientes forem. p. 403. & 404. & seqq.

In maioratu prohibitio alienationis in favorent descendentium, & filiorum, au, & quando fieri possit. pag. 404. num. 139. & seqq. *Ubi etiam de differentia inter alienationem prohibitivam, & præceptivam ex verbis, pe co, & rogo*. pag. 404. ad fin. & pag. 405. *Ubi quod prohibita alienatione valida est in vita alienantis, sed post mortem resolvitur, & quid quando est permissa inter aliquos, & prohibita inter alios, & vide contr*. pag. 406.

Ex verbis enunciatis in scriptura antiqua in qua dicitur talia bona esse maioratus. pag. 410. num. 174. & pag. 418. num. 88.

Ex verbis, nunca, maioratus conjectura re sultat. pag. 429. col. 2.

Et quid ex verbis: Andará junta em hum só herdeiro. pag. 430.

Maioratus conjectura resultat, si testator vo cet hæredes necessarios alicujus, & dicat verba, por morte de Pedro, succeda seu herdeiro forçado. pag. 432. num. 194. & pag. 434. *Ubi de verbis*: Andará em huma só pessoa, & de verbis, forçados. pag. 435. & pag. 436.

Et quid quando vocatur hæres necessarius, & est substitutus locus prius in verbis: E naõ tendo elles tambem herdeiros forçados, fica-

ficará á Misericordia. pag. 436. col. 2. & p. 437. & ibi quid, no herdeiro que Deos lhe der.

Maioratus contraventio, quando noceat hæreditibus, aut successoribus, vel non. pag. 508. n. 540. & seqq. Et quid, si inveniantur verba: Será privado do dito morgado elle, & seus sucessores, & ibi: Deixar, & empregar ametade das terças. & p. 509. & 510.

Maioratus successor habet actionem ad pertenda bona relicta ad maioratum, & si est hypothecaria, an possit, vel non prescribi, & quanto tempore; & quando. pag. 510. num. 549. & pag. 511. Ubi etiam quæ actio competit pro consequendo legato relicto, ubi de intellectu verborum: Deixo ao morgado aquella parte de bens, que se achar, que lhe devo deixar, conforme ao compromisso, que primeiro se verá. Et an ex obligatione annexandi bona ad maioratum detur hypotheca. & p. 512. & seqq. ad multa.

Maioratus institutor si reservavit facultatem alterandi, & revocandi perscripturam publicam, an possit disponere per epistolam, & quando scriptura requiratur de substantia, vel ad probationem, & an dicatur contractus perfectus, antequam facta fuerit. pag. 584. n. 21. & seqq. ubi de verbis: Por escritura publica, & de outra maneira não valerá, & de verbis: Virá a mim para a confirmar, & an sint conditionalia. p. 585.

In maioratu quando nominatio sit restricta, vel debeat esse libera, & ex quibus verbis. pag. 592. col. 1. & 2. n. 48. & seqq.

Erectio maioratus facta per viam dotis, & acceptata est irrevocabilis, & etiam facultas nominandi data in ea, licet habeat clausulas importantes libertatem revocandi per verba: Poderá, & quomodo intelligentur, & quid si concedatur nominandi facultas inter filios, consanguineos, & illis deficientibus secundum suum arbitrium, an possit nominari extraneus, & omissi consanguineus, & ad multa circa materiam. pag. 611. n. 149. & seqq. & p. 612. An possit excedere facultatem, & ibi multa de intellectu verbi, possum, potest, & poterit. & p. 613. & 614.

Ad nominandum maioratum facultas concessa cum verbis: Pudesse nomear o filho que quizer, ou quem lhe parecer, important libera facultatem nominandi, ad hoc ut libere nominetur, aut eligatur, quem voluerit. pag. 626. n. 227. & 228. Ubi quid quando facultas nominandi est restricta, & p. 627.

In nominationis maioratu verba: Que lhe for mais obediente, important electionem, & quomodo, & quando. pag. 627. num. 232. & 233.

Et non libere, sed restrictive, ut p. 627. n. 233. Venditio.

Venditio bonorum maioratus est nulla, & competit reivindicatio successori. pag. 155.

Maioratus bona si sint subhastata, aut vendita uti libera, & emptor proponit actionem evictionis propter vinculum inventum, quomodo procedendum sit, & quis teneatur, vel non. pag. 575. n. 844. & seqq. Et quid data scientia onerum, & quando competit evictionis actio, & detur ad premium, damna, & interesse, & an venditio rescindatur. & pag. 577.

Vivus.

Maioratus factus, & erectus per instrumentum, quando dicatur factus inter vivos irrevocabiliter, vel revocabiliter, & quando mentio mortis sit de substantia, aut de execuzione, & prescriptione, & quando habet locum in maioratu, & in hoc casu. pag. 518. 519. & 520. Et de stipulatione Notarii pro absentibus, & n. 593. & optime pag. 521. pag. 525. n. 611. & pag. 559.

Unio.

Vide verb. Annexatio, Aggregatio, & pag. 60.

Vocatio. Vocatus.

In maioratus successione tacita voluntas, & vocatio locum habere non potest contra expressam vocationem, & quare. p. 33. n. 81.

In maioratus institutione, quando institutor reservavit nominationem, & vocationes successorum in tempus mortis sua, quanvis postea illius administrationem filie dotasset vinculo maioratus, non est sequenda, sed quæ in testamento facta reperiatur. pag. 37. n. 93. & pag. 41. n. 118.

In maioratu censetur nominatim persona vocata, si per relationem demonstretur. pag. 64. col. 2.

Si testamentum relatum, ad quod vocationes relatæ fuerunt, non appareat in institutione maioratus, non est regulanda successio per vocationes testamenti posterioris, ex quo non potest maioratus haberi pro facto in præjudicium dotatae, sed tantummodo constituenta est Capella abque vinculo, & in bonis illius succedere debet nominatus à dotata decedente abque liberis ipsius matrimonii, cuius contemplatione dos constituta fuit per viam maioratus cum relatione ad testamentum factum, de quo non constat, & non ad testamentum faciendum exhibitum, ex quo non potest haberi maioratus pro facto, sed solum erigenda est Capella in forma illius facta in dote, & ex bonis solum deducenda legata pia, & cætera bona manent libera, ad hoc ut dotata de illis disponat, & indivisa conser-

conserventur. pag. 199. n. 21. & seqq.
In maioratu vocatio in plurali intelligitur ordine successivo. pag 393. n. 72.

In maioratus successione applicatio, & vocatio hæredum intelligitur de filiis, & descendebus, & non de extraneis, neque etiam de transversalibus. p. 406. num. 150. & seqq.
& contr. n. 153. & seqq. & pag 407. Quando extendatur, vel non, & sit odiosa, & quando talis prohibitio sit realis, aut personalis. & pag. 409. Ubi de verbis herdeiros, & forcados. pag. 435.

Per acceptationem primi vocati ad maioratum acquiritur jus irrevocabile, non solum illi, sed omnibus maioratus successoribus post eum inclusis. pag. 582. num. 7. & 8. Ubi contrarium explicatur.

Maioratus si est irrevocabiliter constitutus, non potest revocari, & in illo debent vocati includi, & excludi vocati in secundo, nisi institutores reservassent facultatem declarandi, aut faciendi vocationes, quia tunc secundum reservationem possunt declarare, & vocationes alterare, tam tacite, quam expresse, & si non utatur de reservatione, vocationes antecedentes subsistunt in eodem statu, & si de reservatione utatur, non potest alterare maioratum, sed solum vocationes, quia in substantia manet firmum, exemplificatur pag. 583. n. 14. usque ad n. 17.

Utrum autem Princeps possit revocare maioratum factum irrevocabiliter, & mutare vocationes factas ab institutore. pag. 587. num. 37.

Institutor maioratus licet non possit revocare, nec alterare maioratus substantiam, potest

tamen per viam declarationis declarare vocationes, in quibus potest dari dubitatio, & facere maioratum regularem, licet fuisset factus irregularis ex facultate nominandi, ex qua permisit primum vocatum eligere debere de duobus filiis illum, qui fuisset magis obediens, & ne dubitaretur qualis esset, potest revocare hanc electionis, & nominationis facultatem, & vocare primogenitum relicto juniore, ut dubia evitarentur, & declarare de illo intellectisse, ad multa pag. 621. num. 188. & seqq. Ubi etiam de verbis: Qual ihe for mais obedierte. Et quomodo intelligi debeant, & nominatio dicatur libera, vel restricta, & maioratus nominationis possit reduci ad maioratum successionis. & pag. 622. & seqq.

Uiusfructus.

Maioratus factus de bonis dotalibus, & dotalis, an comprehendat bona empta cum usufructu honorum, & in illis consistere possit, & dicatur factus, & erectus. pag. 193. num. 507.

Uxor.

Uxor, an possit bonorum suorum maioratum instituere inconsulto viro, & eo consentiente. pag. 46. num. 3. & 4. & pag. 47.

Maioratus factus ab uxore, aut marito in eadem charta, licet possit revocari in casu acceptationis, non potest revocari. pag. 241. num. 185. vide pag. 243. & seqq.

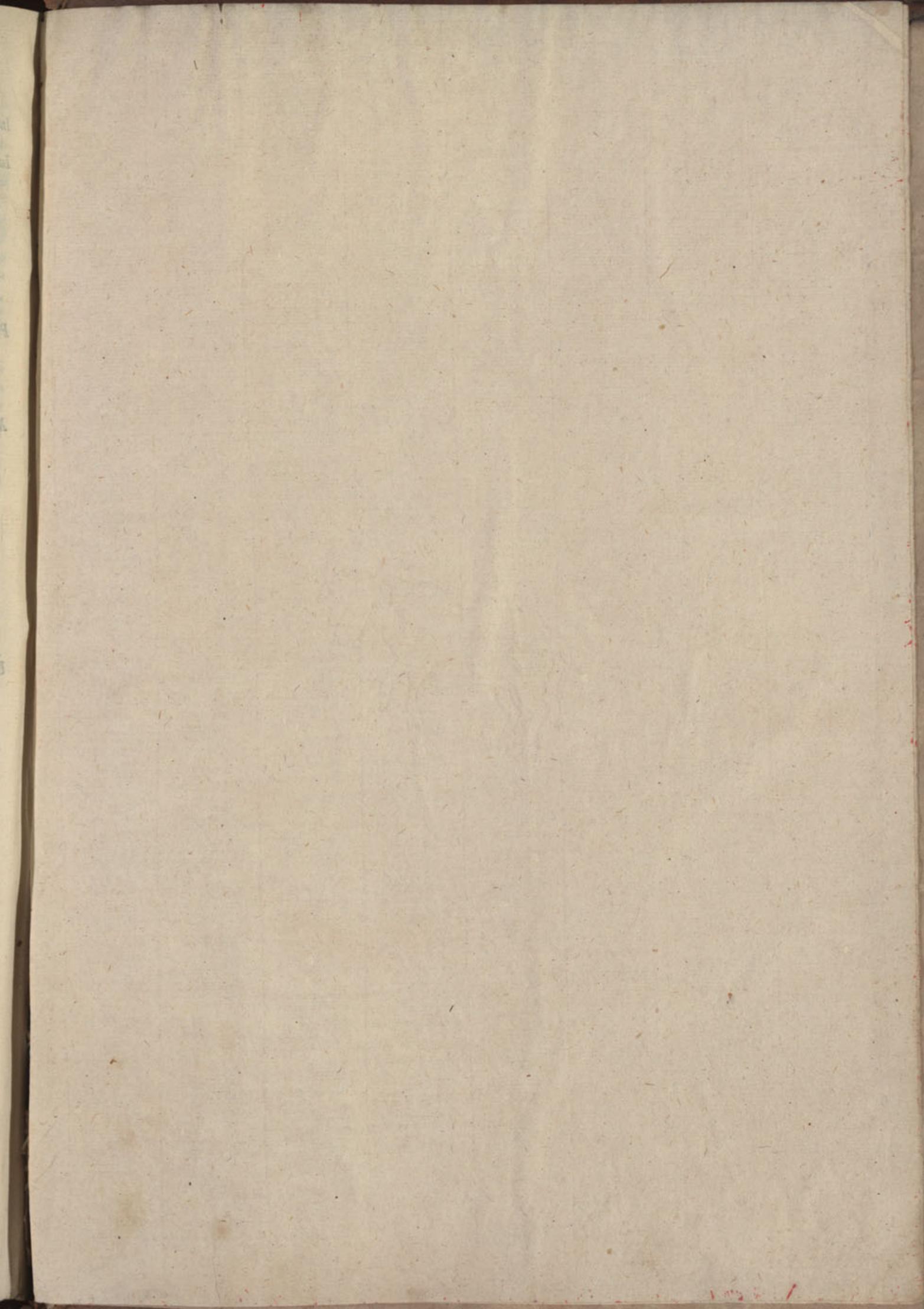
Maioratus erectus à marito, & uxore, an, & quando maneat irrevocabilis, vel revocabilis, & possit, vel non revocari, & quomodo. pag. 629. num. 244. 245. & 246.

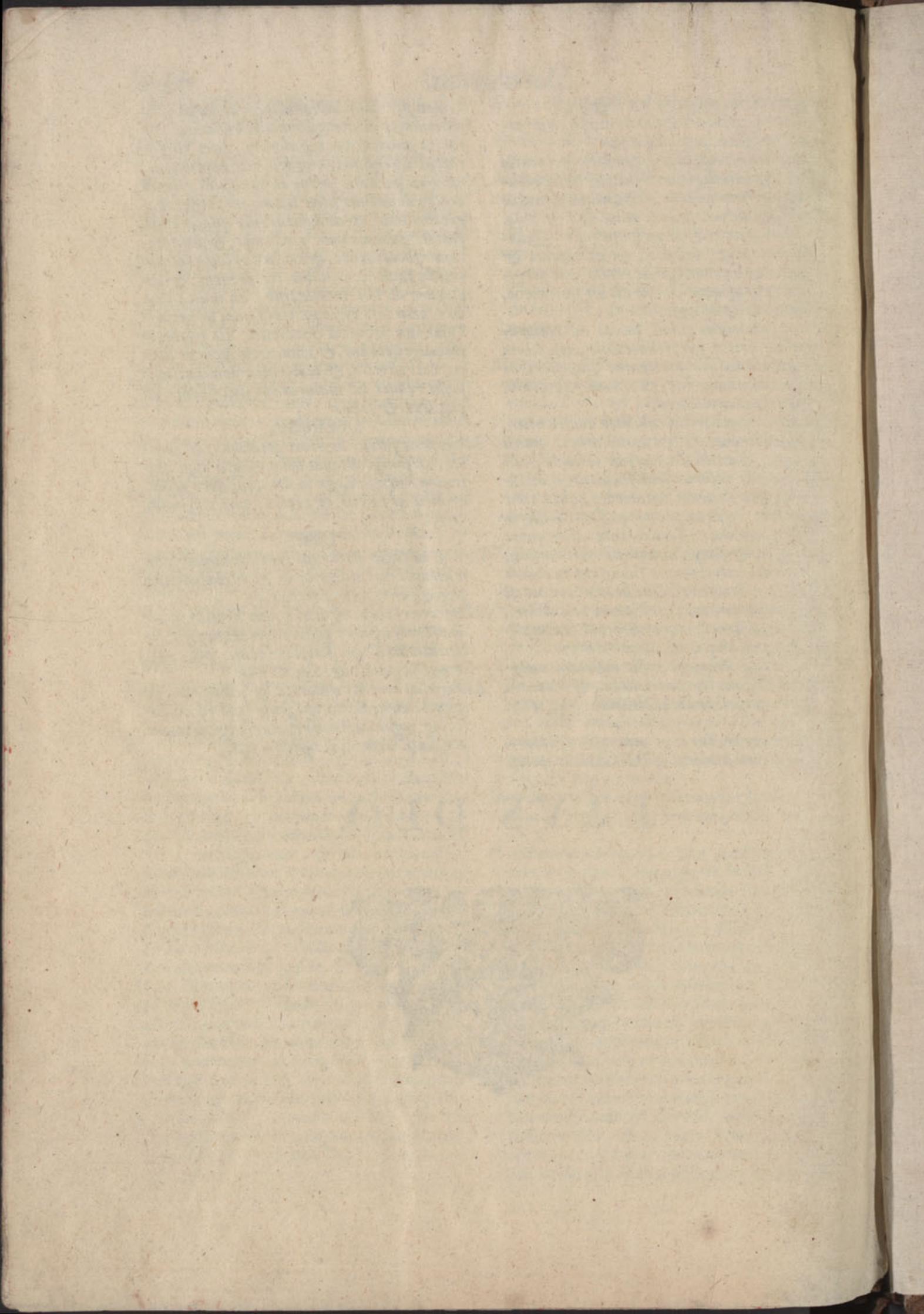
L A V S D E O.

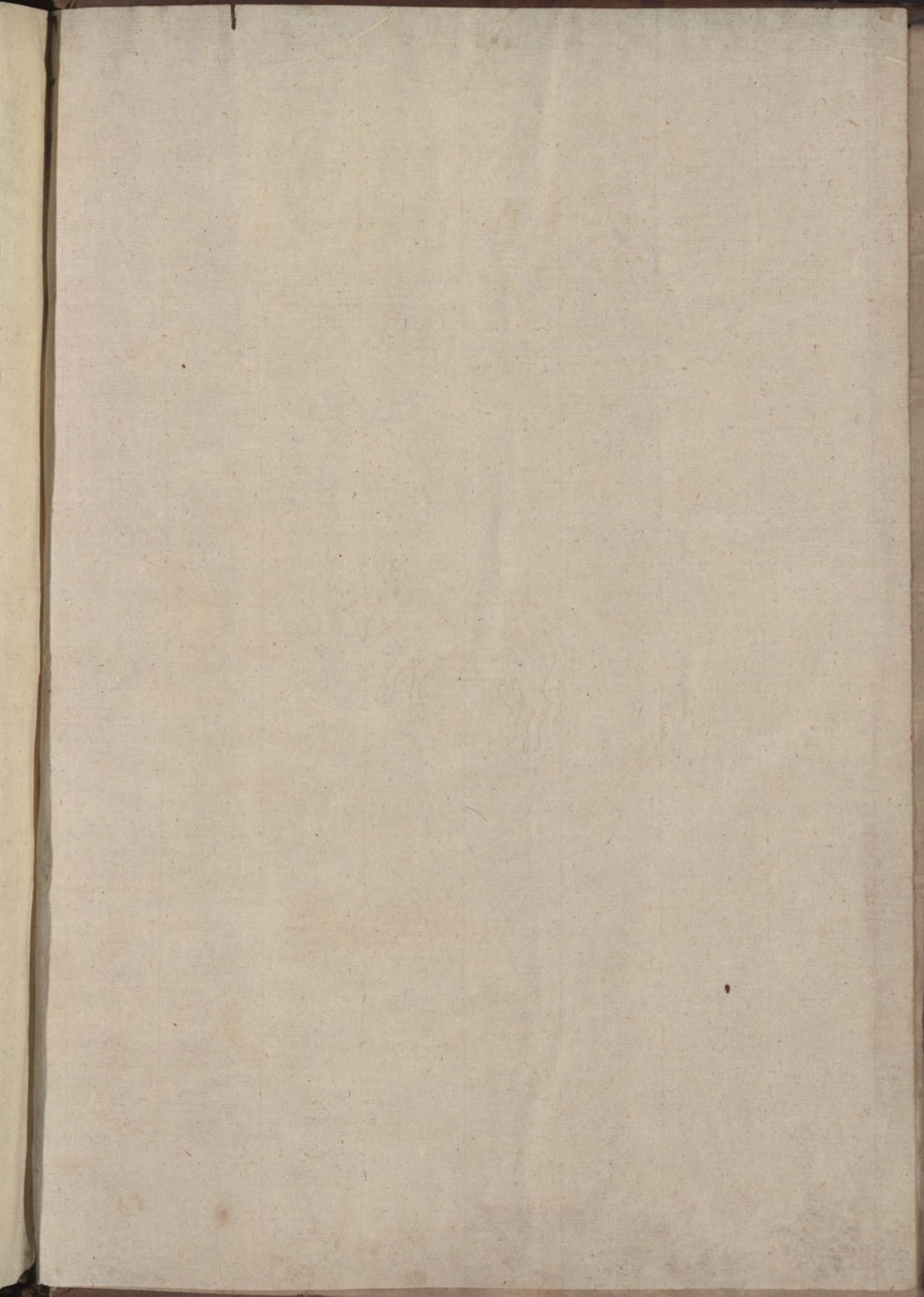

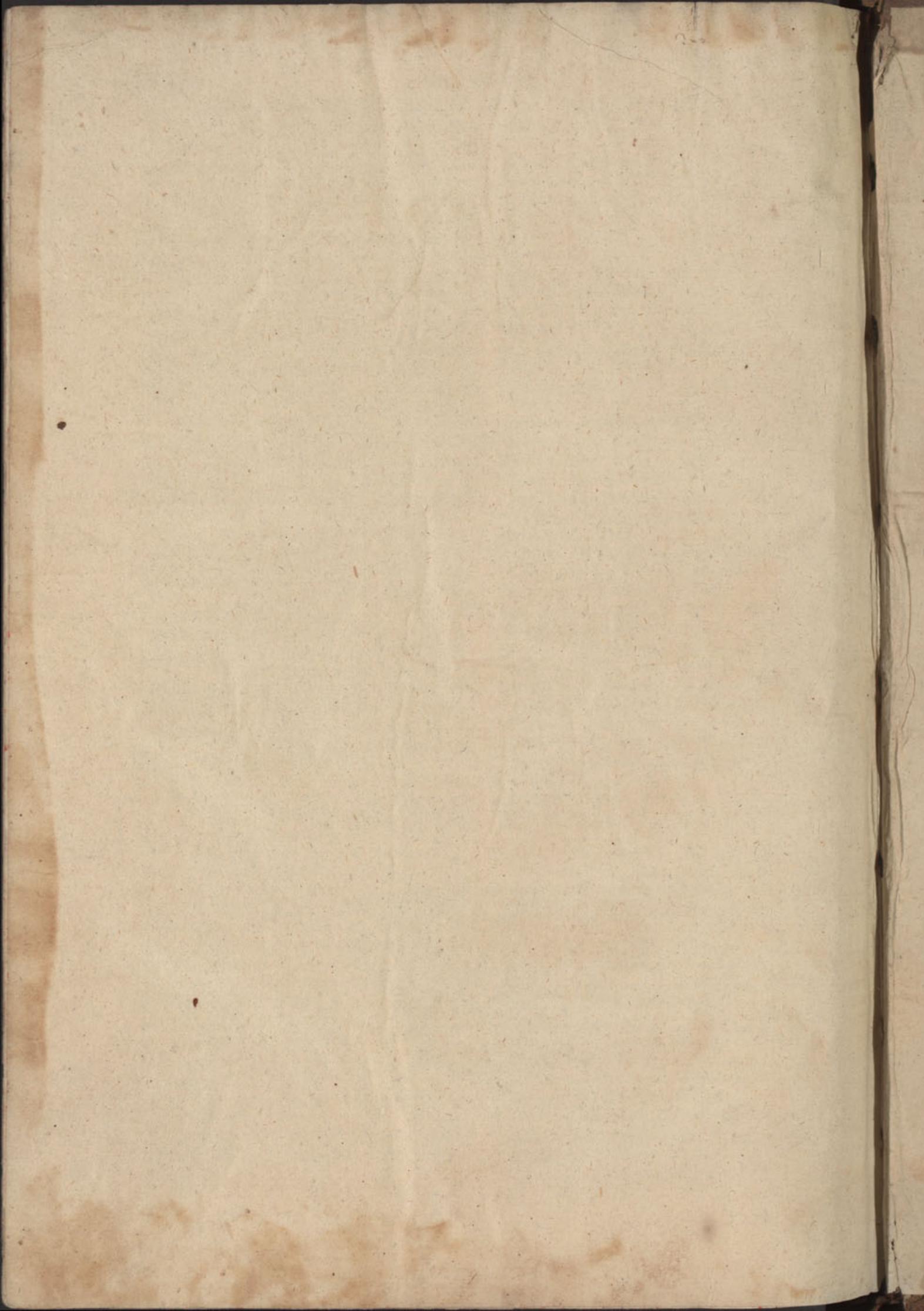
-et nichil nisi quod est in eis. Et hoc est quod dicitur de M.
-in in primis dicitur quod nihil aliud quod non est in eis
-nullum nisi sicut est in eis. Et hoc est quod dicitur
-dicitur. Et ergo dicitur in eis. Et hoc est quod dicitur. Et
-dicitur. Et ergo dicitur in eis. Et hoc est quod dicitur.

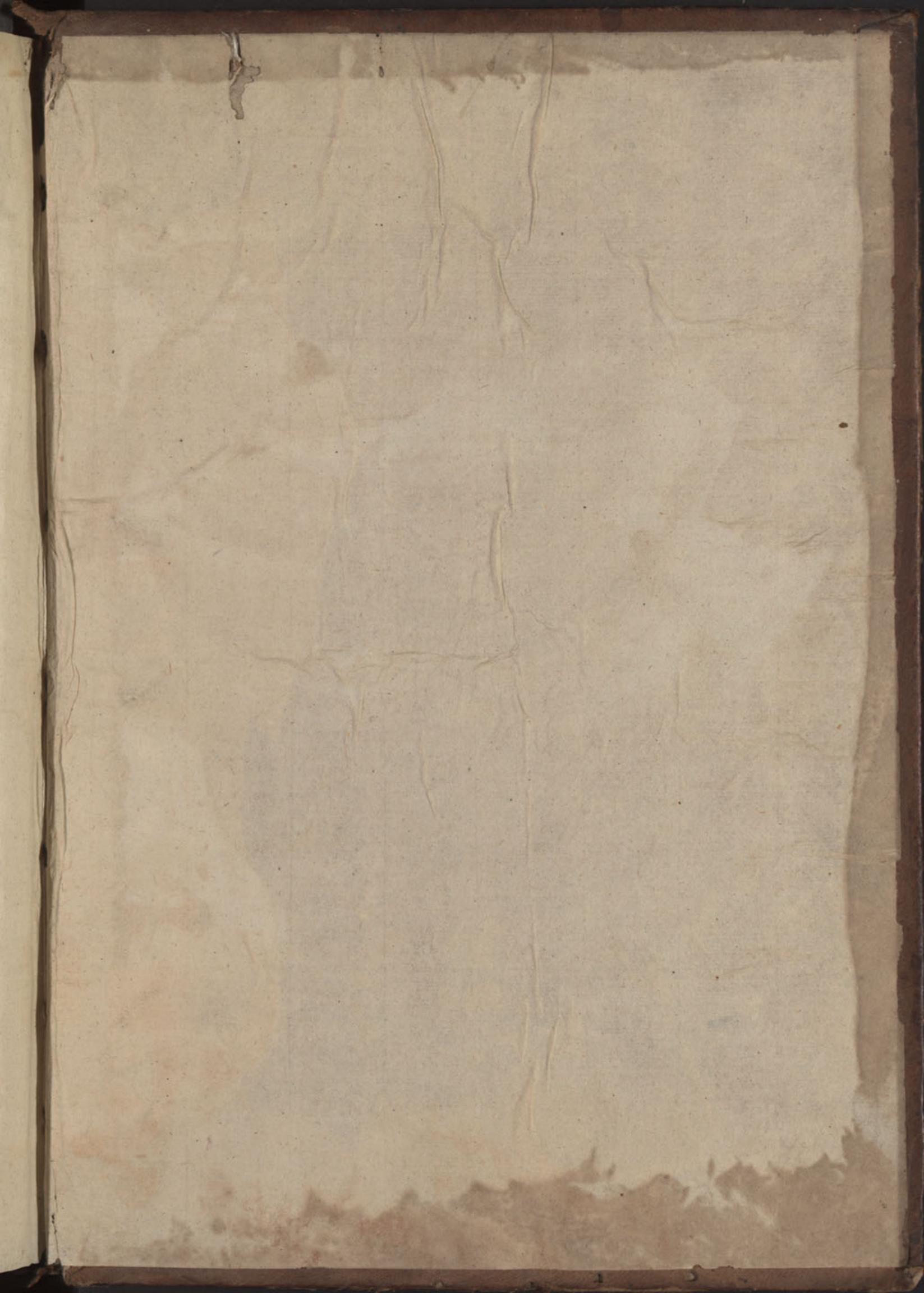

PEGAS
DE
MAIORAT

T I